

Stuart Mill

John Stuart Mill (Londres, 1806- Avinyó, 1873).

- filòsof, polític i economista anglès
- fill de James Mill, utilitarista.
- rep una educació estricta en humanitats i ciències, però "deshumanitzada".
- treballa a partir del 16 anys a la Companyia d'Indies i comença a publicar molt jove.
- és parlamentari (partir Radical)
- fa discursos polítics on posa a prova les seves idees abans de plantejar-les al parlament.
- defensor del liberalisme econòmic i polític, amb restriccions.
- com a filòsof és el més important dels utilitaristes.

Context social

-revolució industrial
-revolucions liberals
-monarquia parlamentaria a Anglaterra.

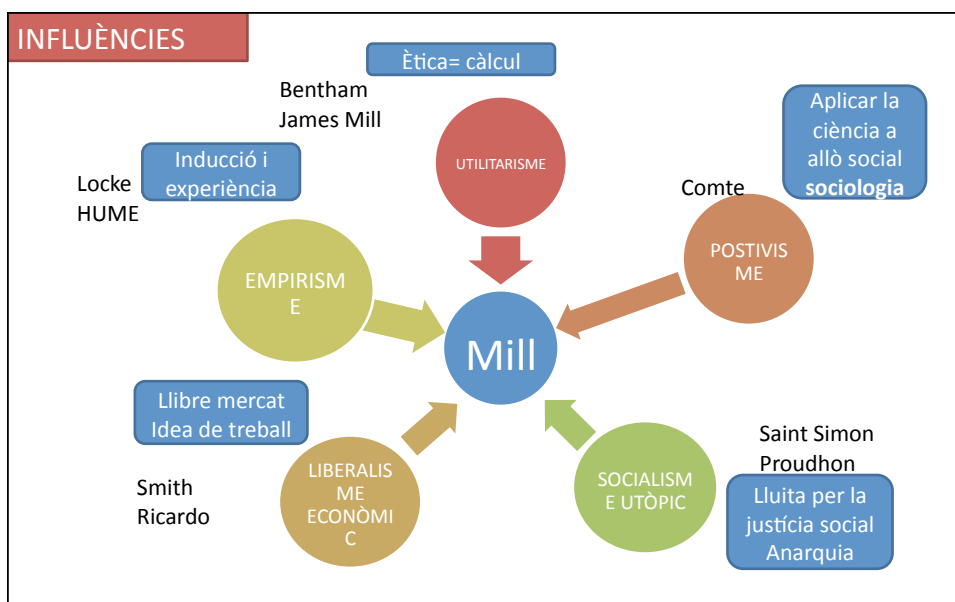

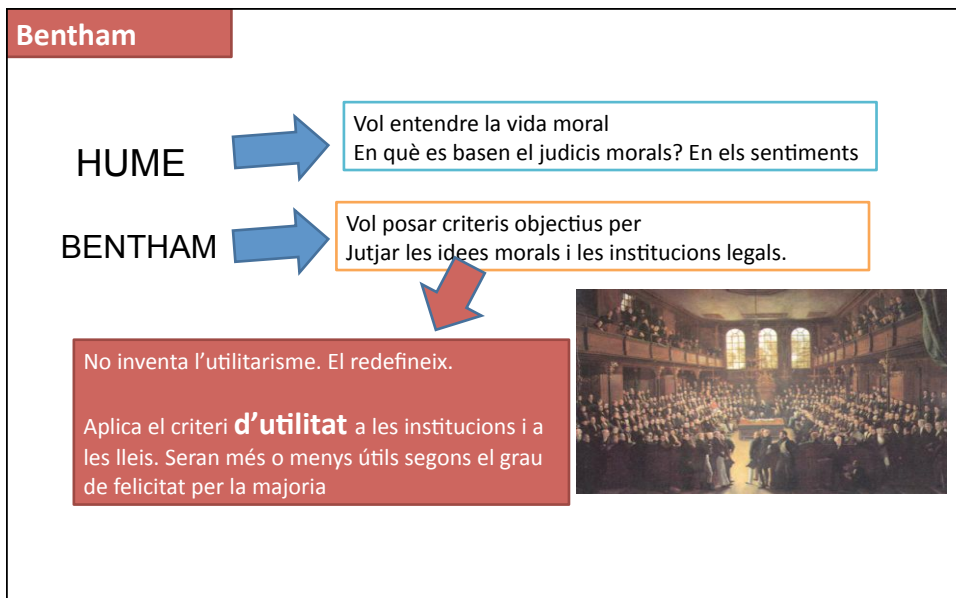
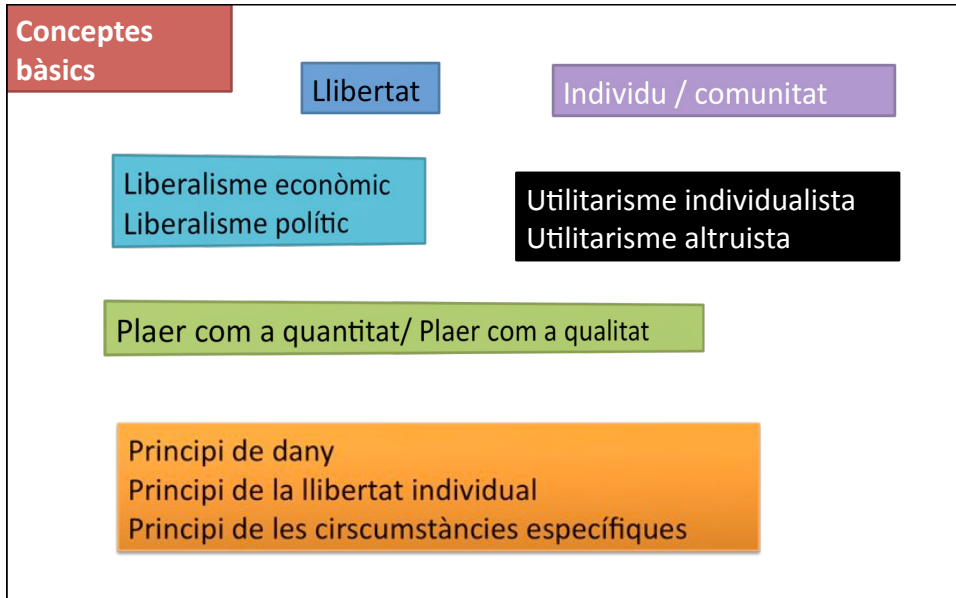

-Avenços científics i tecnològics
-Noves formes de producció

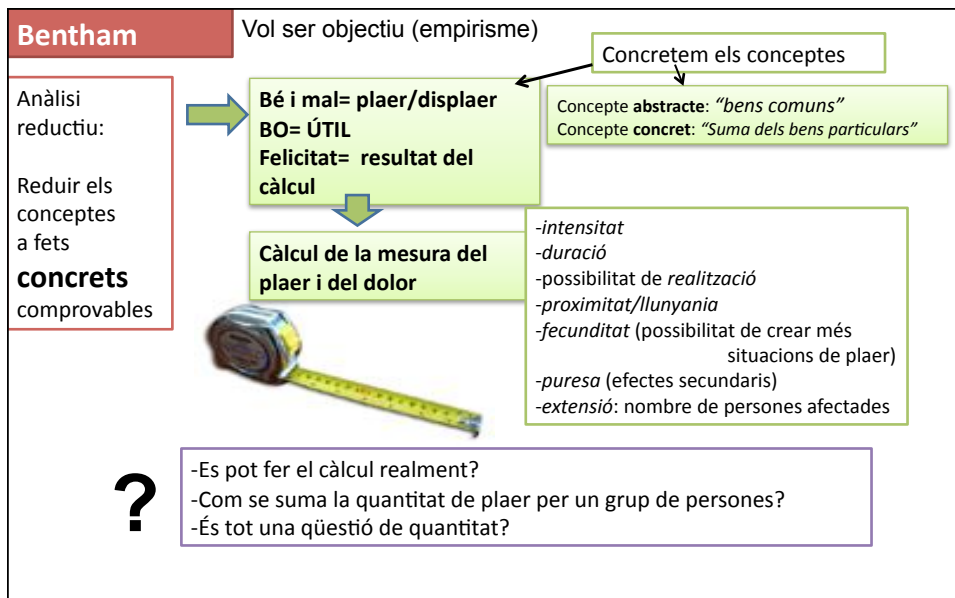
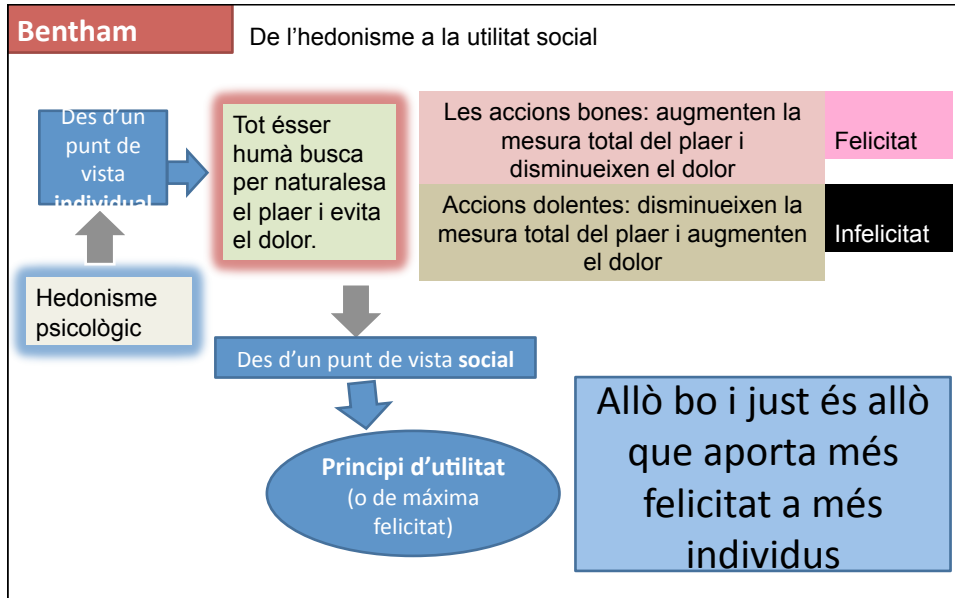

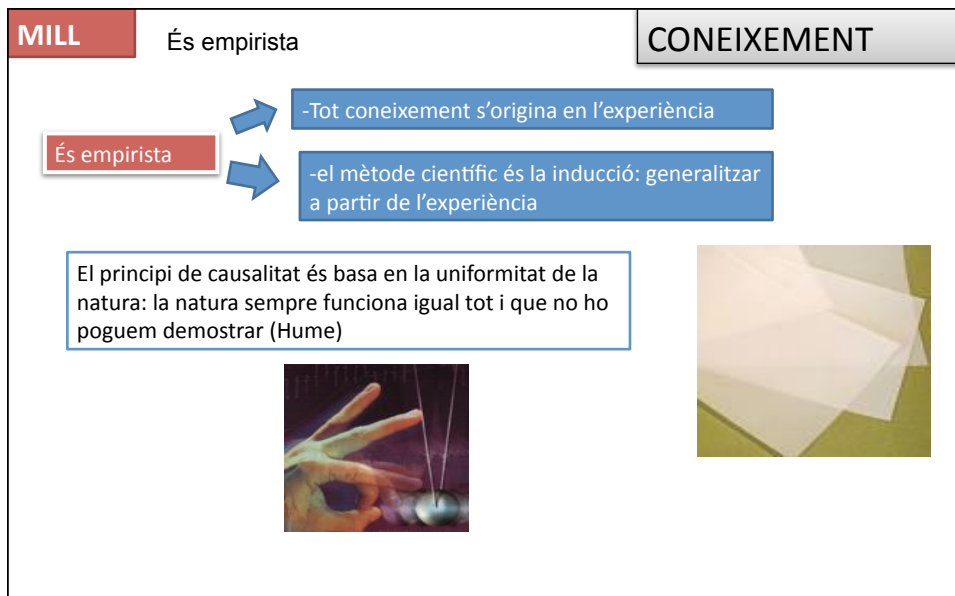
-Noves classes socials: Burguesia i proletariat
-Democràcia irregular: amb la majoria de la població analfabeta i treballant en situacions paupèrimes.

MILL **La Felicitat** **ÈTICA I POLÍTICA**

Comparteix amb els altres utilitaristes el **principi bàsic**:

“Les accions són bones en tant que tendeixen a promoure la felicitat, dolentes en tant tendeixen a produir allò oposat a la felicitat. Per ‘felicitat’ s’entén plaer i absència de dolor; per ‘infelicitat’, dolor o privació de plaer” (*L'utilitarisme*)

principi de màxima felicitat: busquem (per mi i pels altres) una existència el més rica possible en plaers (en quantitat i en **qualitat**)

Però enten diferent el concepte de felicitat

- no es troba la felicitat buscant-la directament, es troba **lluitant per un fi** o ideal diferent al plaer immediat i egoista, que té a veure amb una funció social.
- El pensament analític ha d'anar acompanyat del **conreu dels sentiments**.
- Els plaers intel·lectuals són millors perquè fan que l'home sigui **millor home**.

MILL Felicitat individual i felicitat general

L'individu aconsegueix la seva pròpia felicitat com a ésser social, com a membre de la societat

Els humans de forma natural (tot i que no innat) tenim un sentiment social envers la humanitat.

Per què és desitjable la felicitat general?

Es una relació parts tot:

Volent la felicitat general vull la meva. I no es pot arribar a la general si no vull la meva felicitat.

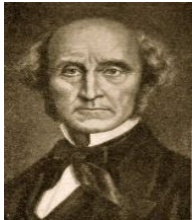

Felicitat general

MILL Crítiques

-Afirmar que l'home busca la felicitat és comprovable.

-Que la millor forma de felicitat és aquella que ens fa millor persones, no es comprovable. Suposa un ideal de vida.

Sembla que està està basant-se en un ideal de humà, en una **idea** del que l'humà ha de ser. I això no és molt empirista!!!!

“Jo veig a la utilitat com la última instància de totes les qüestions ètiques; però ha d'entendre's 'utilitat' en un sentit més ampli, basat en els interessos permanents de l'home en tant que ésser que progressa” (*Sobre la llibertat*).

La finalitat de l'home és el desenvolupament de les seves potències. Un individu es desenvolupa i desenvolupa-se és seguir un ideal que desenvolupi i integri les seves potències. Aristòtil deia el mateix.

MILL La llibertat

LLIBERTAT EN SENTIT PSICOLÒGIC

Tenim llibertat per construir el caràcter. Per això llibertat = a decisió

Construïm el nostre caràcter a partir dels desitjos i situacions de la vida. Els desitjos són innats, el caràcter no.

Les nostres decisions venen determinades pel caràcter i els motius. Si coneixem bé una persona sabem predir com actuarà en cada cas.

Dona molta importància a **l'educació**.
Una persona educada és més lliure.
Una societat de persones educades és una societat més lliure.

MILL **La llibertat** el desenvolupament lliure de la **individualitat** és un dels principals ingredients de la felicitat humana i quasi l'ingredient principal del progrés individual i social"
(Sobre la llibertat)

LLIBERTAT EN SENTIT CIVIL O SOCIAL

ENS REFERIM A LA LLIBERTAT D'ACCIÓ: EXPRESIÓ, ASSOCIACIÓ.....

"L'individu no ha de convertir-se en un perjudici pels altres. Per això, l'únic aspecte de la nostra conducta que ens lliga a la societat és aquell que es refereix al altres. En l'aspecte que només es refereix a ell mateix la seva independència és, per dret, absoluta.
Sobre si mateix, sobre el seu cos i ment, l'individu és soberà"
(Sobre la llibertat)

MILL **La llibertat**

LLIBERTAT EN SENTIT CIVIL O SOCIAL

PRINCIPI DE LA LLIBERTAT INDIVIDUAL:
L'estat, les lleis o la societat no tenen dret a limitar-me en res, només si causo dany a algú (principi del dany)

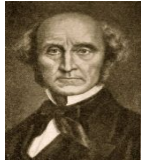
PRINCIPI DE LES CIRCUMSTÀNCIES ESPECÍQUES:
L'estat, les lleis o la societat poden limitar l'acció d'un individu en vistes a la felicitat comú (per exemple: l'obligatorietat de l'educació)

2 principis

? On és el límit entre el que és i el que no és perjudicials pels altres?
Segons Mill en el que podem anomenar drets subjectius (drets humans)

MILL Com a polític

Forma de govern
 La millor forma de govern serà aquella que (en el context concret en que es doni) provoqui el major nombre possible de beneficis immediats i factibles.

La millor seria en la que intervingui la majoria. Per això defensarà la democràcia, però representada per persones sàvies.

democràcia -és la que té més possibilitat de crear consciència cívica en l'individu, de preocupació pel bé comú.
 -fomenta la llibertat privada i el desenvolupament lliure del individu.

VA DEFENSAR:
 -sufragi universal
 -dret a l'educació
 -igualtat d'oportunitats
 -emancipació de la dona...

CONCLUSIÓ
 -És un utilitarista
 -Que parteix d'un ideal de societat de l'ésser humà.

MILL Diferències amb Bentham

Definició de plaer

Bentham es basa més en les les **consequències físiques** dels plaers. Fins i tot els plaers intel·lectuals son millors perquè són més intensos, duraders, etc...

Mil creu que hi ha plaers intrínscament millors (no per allò que causen, sinó per definició). Són els que **elevan l'esperit** de l'home

Visió de l'ésser humà

Bentham: ésser susceptible de plaers i dolors, que busca el seu propi interès

Mil: ésser amb capacitat de perseguir una perfecció espiritual, de millorar segons un ideal.

L'objecte d'aquest assaig és l'establiment d'un principi molt simple que pugui regular absolutament els tractes de la societat amb l'individu per la via de la **compulsió** i el **control**, ja siguin els mitjans usats: la força física en forma de **sancions jurídiques** o el **constrenyiment moral** de l'opinió pública. Aquest principi és que la sola finalitat per la qual els homes estan justificats a limitar, ja sigui individualment o col·lectiva, la llibertat d'acció d'un d'ells és la pròpia protecció. Que l'únic propòsit pel qual hom pot exercir legítimament el poder sobre qualsevol membre d'una comunitat civilitzada, contra la seva voluntat, és impedir el dany als altres. El seu propi bé, ja sigui físic o moral, no és una justificació suficient. No pot ser legítimament obligat a fer o a estar-se de fer quelcom perquè fora millor per a ell, perquè el fes més benaurat, perquè, en les opinions dels altres, fer-ho així fora més assenyat o fins i tot més encertat. Aquestes són bones raons per a reconvenir-lo, per a enraonar-hi, per a persuadir-lo o per a suplicar-lo, però no per a obligar-lo o fer-li caure al damunt tots els mals, en cas que obri contràriament. Per tal que això sigui justificat hom ha de preveure que la conducta que es desitja evitar ha de causar mal a algú altre. L'única demarcació de la conducta de qualsevol persona per la que al aquesta és responsable davant la societat és la que afecta els altres. En la part que només l'afecta personalment, la seva independència és, per descomptat, absoluta. Sobre si mateix, sobre el seu cos i sobre el seu esperit, l'individu és sobirà.

Sobre la llibertat, IV

Cal un principi per controlar els altres

Només es pot controlar els altres per protegir. Quan es pugui fer dany

Per fer-los bé només es pot suggerir però no obligar

Sobre un mateix només mana un mateix

D'acord amb el **Principi de la màxima Felicitat**, tal com s'ha explicat anteriorment, el fi últim, en relació amb el qual i pel qual totes les altres coses són desitjables (ja considerem el nostre propi bé o el dels altres), és una existència lliure de dolor, en la mesura del possible, i tan rica com sigui possible en plaers, tant pel que fa a la quantitat com a la qualitat, i constitueix el criteri de la qualitat i la regla per compara-la amb la quantitat la preferència experimentada per aquells que, en les seves oportunitats d'experiència (a la qual cosa hem d'afegir el seu hàbit d'autoreflexió i autoobservació), estan més ben dotats dels mitjans que permeten la comparació. Atès que aquest criteri és, d'acord amb l'opinió utilitària, el fi de l'acció humana, també constitueix necessàriament el criteri de la moralitat, que es pot definir, per consegüent, com "les regles i els preceptes de la conducta humana" mitjançant l'observació dels quals es podrà assegurar una existència tal com s'ha descrit, en la major mesura possible, a tots els homes. I no solament a ells, sinó, en tant que la naturalesa de les coses ho permeti, a les criatures sensibles en la seva totalitat.

L'utilitarisme IV

Fi del humans= màxim plaer

Diferenciar qualitat de quantitat per experts

Si els humans fan això això és el que CAL fer (norma moral)

Es refereix a algú altre apart dels humans: el nens? els animals?